

ved Slagtingen ogsaa kommer meget langsomt. Jeg tror, at der forvoldes Dyrene megen Lidelse, og selv om disse Dyr kun ere smaa, have de dog lige saa fuldt Følelse som de større. Der staar i Forslaget, at Fisk ikke maa flaa i levende Tilstand. Sligt er vel nok sjældent nu, men man ser dog, hvorledes særlig Aal kunne dreje sig op om Armen paa den, der trækker Skindet af den. Jeg betragter det at flaa Fisk i levende Tilstand som en Raahed, og det finder vel ogsaa kun sjælden Sted nu.

I det hele taget maa jeg sige, at man i Forslaget muligvis kan finde et Grundlag trods alle dets Mangler. Efter den sidste ærede Talers udførlige Gennemgang af Forslaget skal jeg ikke udtale mig videre, men blot slutte med den Bemærkning, at der maaske kunde gøres noget i Humanitetens Tjeneste, hvis der blev optaget enkelte Bestemmelser angaaende Slagtning.

N. J. Larsen: Jeg vil tillade mig at sige den højtærede Justitsminister min bedste Tak for Fremsettelsen af det Forslag, der her foreligger. Jeg ser i Forslaget et betydningsfuldt Fremskridt i human Retning. Det kan gerne være, at der er flere Enkeltheder i Forslaget, som trænge til at ændres, men det lægger jeg mindre Vægt paa; thi saadanne Ændringer kunne med Lethed foretages i det Udvalg, hvortil Lovforslaget bliver henvist. Derimod lægger jeg afgørende Vægt paa den Grundbetragtning, hvorpaa Forslaget hviler. Den er efter min Mening fuldstændig rigtig. Forslaget gaar ud fra, at vi vel have Ret til at benytte Dyrene, baade som Arbejdsdyr og Slagtedy; men vi have ingen Ret til at tilføje dem unødvendige Lidelser, og det er en Opgave for Statsmagten at gøre, hvad den formaar, for at forhindre, at saadanne Lidelser tilføjes Dyrene. Denne Grundbetragtning er jo ikke ny, den er ikke ny uden for Rigsdagen, og den er heller ikke ny blandt Rigsdagens Medlemmer. Det er for Tiden 7 Aar siden, at der fra flere Medlemmer af Rigsdagen, Medlemmer af begge Ting, Medlemmer af de forskellige Partier og Medlemmer, tilhørende de forskellige Aandsretninger i vort Samfund, med begge Tingenes Formænd i Spidsen, blev fremsat for Offentligheden „i Retfærdighedens og Barmhertighedens Navn“ en indtrængende Opfordring til at behandle Dyr, som skulle slagtes, paa en humanere Maade end hidtil. Og hvad Transport af Dyrene angaar, er det jo en Sag, der i tidligere Aar har været fremme flere

Gange her i Salen. Den højtærede Minister har altsaa haft god Anledning ogsaa fra Rigsdagens Side til at fremkomme med sit Forslag, og jeg vil nu ønske og haabe, at det maa lykkes os at faa et tilfredsstillende Resultat ud af Forslaget. Jeg kan være med til at foretage Ændringer i Enkelthederne; men jeg tillader mig at haabe, at Tingets nuværende Medlemmer ligesom de af mig nævnte tidligere Medlemmer ville have et opladt Øre for, hvad Humaniteten paabyder os i Forhold til Dyrene, saa at man ikke viger tilbage for at træffe de for Tilvejebringelsen af en human Lov om Transport og Slagtning af Dyr fornødne Bestemmelser. — Jeg er, som sagt, den højtærede Minister meget taknemmelig for, at Forslaget er fremkommet, men maa dog være enig med den første ærede Taler i, at vi ikke her kunne se bort fra den almindelige Dyrplagerilov. Jeg mener ligesom han, at der er en stærk Opfordring for Lovgivningsmagten til at ændre den i flere Henseender uheldige Straffebestemmelse, som findes i den almindelige borgerlige Straffelov. Jeg har med Beklagelse læst i de Bemærkninger, som ledsage det foreliggende Lovforslag, at det ikke forekommer Regeringen nødvendigt eller nyttigt, at man skridter til en Forandring af Straffelovens § 297. Det forekommer mig dog saa klart som noget, navnlig efter de sidste Retsafgørelser, vi paa dette Omraade have set, og i Særdeleshed efter de af alle kendte, saa meget omtalte to Højesteretsdomme, ved hvilke et Par meget uhyggelige Dyrplagerier gik fri for Straf, fordi den bestaaende Lov ikke fandtes at kunne ramme dem, at Straffelovens § 297 er i høj Grad trængende til Forbedring. Jeg maa derfor meget opfordre den højtærede Minister til at overveje denne Sag noget nærmere. Det er muligt, at det Udvalg, som bliver nedsat angaaende dette Forslag, kunde finde Anledning til at drage det hele Dyrplagerispørgsmaal ind under sine Overvejelser, saaledes at vi kunde faa ikke blot en Lov om Transport og Slagtning af Dyr men tillige en ny og heldigere Redaktion af den almindelige Dyrplageribestemmelse. — Hermed skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

J. H. Jensen: Skønt vor Straffelov indeholder mange og til Dels ogsaa lange Paragraffer til Sikring af Menneskene, indeholder den kun en eneste Paragraf, bestaaende af tre Linier, til Sikring af Dyr. Dersom jeg skal opkaste det Spørgsmaal: